

**Έορτή των Νεαληγμάνων
και των Φασουλιών σπεζάνι.**

Φ.— "Ηλθ μι τό στεφάνη μου πλεγμένο
μι λάχανα, καρότα και δακτυλί,
για ει τόν Θεόντων τόν ξακουσμένο,
που ξέκανες για πάντα τήν Τουρκία.

Βουβός, Κορδοναρούμπαρε, και τρέμων
εού δίδω τό πολύτιμον τό δύορον,
άντεξιν βραβείον τῶν πολέμων
και τῶν ρυτοριών τῶν παραρρών.

"Η προφίλης Πατρίς μας, Πατριώτα,
μι λόγων φουσκωμένη μπουρμπουλήθρας,
και μι πολέμου τρίτου λαχανίθρας
κακοτομαχασμένη σάν και πράτα.

"Ἐν μίσῳ τῶν ὥδινῶν τοῦ λιμοῦ
σαλατικά διάφορα συμπλέκει,
και τοῦτο τό στεφάνη δι' ἡμού
δωρεῖ 'στο φαλακρό την τό λελέκι.

Δίξου το, Πολεμάρχει Τουρκοτόνε, της Γορτυνίας Κόμη και Βαρόνε,
πάρτο, Θεόδωροι και Στρατηλάτε,
και βάθτο 'στο Τραπέζι για σαλάτα.

Μακάριος προσβρύχομαι σιμά σου
μι σέβας και μι ἰγκρέτιαν τῆς γλώσσης,
να χαίρεσαι και πάλι τ' δινομά σου
και τὸν ἄνεψιν να πεικιλώσῃς.

Ει' ἀκαίνον τόν Βέτριμ τόν στραβοκένη
τόν γρέρων πέρα πέρα 'στην παταύνα μου ...
σκύψε να σού φερίων τό στεφάνη:
κι' διλας ή παπαρούνας, παπαρούνα μου.

Και καυπόδσαις ποικιλίσαις,
μι διλλούς λόγους ἀγγελίσαις.

«Ρωμής,» Πενναγιατίδη Καυρείον 'στά Χειτεΐα,
έξορείον κόριας και πρόσωπα παντοί,
κι' έγραν τοικίλης τέχνης ἀρμάτα λεπτά...
δρόμος τῶν Πατησίων υπ' ἀριθμὸν ἐπτά.

'Ειπαρόλγιον μικρόν, βγαλμένο 'στήν Χαλκίδα,
Οίκονομίδης τογράφε μι φλογεράν γραφίδα.

Στήγαι Πάτρου Ζηγρουνέττη, τυπωμένοι 'στή Παρίσι,
μι' ἐργασίεις και τέσσα λειστοί, πού καθένας 0' ἀπορήση.

'Ιστορίει τού Πολέμου τού Ελληνο-Τουρκικού,
έργον τού Σπυριλιωτοπούλου, ἱμερίθεος ιστορικού,
προς σπουδὴν και πρὸς μελέτην καθένος συμπετριώτου...
τόμος δεύτερος ἔγγῆς σπουδαιότερος τοῦ πρώτου.

Τοι ΡΩΜΗΟΓ μας το Γραφείον διο μέτρα και ρυθμός
στάν Πινακωτῶν τῶν δράμων, δεκαπέντε ἀριθμός.